

Jong elan

FOTO: MARIA BROUWER

De controleur kan z'n borst natmaken. Steeds vaker hoor je kritische geluiden over de hoogte van de rekening en de vraag wat daar eigenlijk tegenover staat. In november 2006 achtte Jan Hommen veertig procent reductie van de accountantsfactuur haalbaar. Een groep van zes grote beursfondsen oordeelde onlangs milder en vond dertig procent ook acceptabel.

Controle wordt steeds vaker als last beschouwd en de huidige publieke opinie is dat we daar korte metten mee moeten maken. In de Europese Unie worden momenteel maatregelen voorbereid om de administratieve lastendruk aanzienlijk te verminderen. Het gaat dan om de kosten die voortvloeien uit verantwoordingen; 25 procent is het streven en de Nederlandse aanpak staat daarbij model voor alle lidstaten. Eén van de mogelijke maatregelen is het vrijstellen van de controleplicht voor middelgrote ondernemingen. Een maatregel die nogal wat consequenties kan hebben (zie ook de webstelling op pagina 57) en waar het laatste woord nog niet over is gezegd.

De vraag is waar deze brede roep om vermindering van de controlekosten uit voortkomt. Wil iedereen voor een dubbeltje op de eerste rang zitten? Ik denk dat dat wel meevalt. Uiteraard zijn er altijd prijsoepers in de markt, maar naar mijn gevoel overheerst nog steeds het inzicht dat kwaliteit zijn prijs heeft. Evenmin wordt er getwijfeld aan het nut van kwalitatief goede en betrouwbare verantwoordingen. Waar wél aan getwijfeld wordt is de efficiëntie en effectiviteit van alle maatregelen om tot die verantwoording te komen. Jan Hommen gaf het tijdens de Accountantsdag al mee aan zijn gehoor: vergroot de waarde van de dienstverlening en vergeet niet de efficiëntie in eigen huis te regelen.

De genoemde zes beursfondsen hebben vooral problemen met de toepassing van Sarbanes Oxley. Ruud Dekkers, bestuurslid van PricewaterhouseCoopers, reageerde door te wijzen op de voordelen van SOx: "Ook al lijken de kosten hoog, de regels dwingen je wel om je bedrijfshuishouding veel efficiënter te maken." Een juiste bewering, maar niet afdoende om de zorg van het bedrijfsleven weg te nemen. Daar is men immers zelf prima in staat de efficiëntie van de organisatie te beoordelen en heeft men er ook belang bij om dat goed te regelen. Ze kunnen dus ook inschatten hoeveel geld dat waard is en kennelijk wegen de baten momenteel niet op tegen de kosten.

Ik ben ervan overtuigd dat er de komende tijd heel wat gaat veranderen in het accountantsberoep. De grote kantoren bevinden zich tussen hamer en aambeeld; enerzijds de groeiende druk van de markt en anderzijds de nog immer strenge eisen van wetgever en toezichhouders. De kleine kantoren staan voor het dilemma om ofwel groter en efficiënter te worden ofwel hun controlewerkzaamheden op te geven. Meer efficiëntie, meer waarde en behoud van kwaliteit zijn noodzakelijk om te overleven. Dat zal pijn doen, zeker bij degenen die de afgelopen jaren te weinig in deze zaken hebben geïnvesteerd. Maar een *mission impossible*? Zeker niet. Ik zie met name bij jonge mensen veel elan en enthousiasme om zaken aan te pakken. Er wordt minder geklaagd over regeldruk, IT is een natuurlijk gegeven en kwesties rond werk en carrière worden pragmatisch benaderd. In de discussies van de afgelopen maanden rond regelgeving en de organisatie van het beroep waren de zestigplussers in ruime mate vertegenwoordigd. Met alle respect voor de senioren onder ons hoop ik toch dat de jongeren zich meer gaan roeren. Ambitie en vertrouwen in de toekomst, dat is wat we nodig hebben. "Als we jong zijn, vertrouwen we onszelf te veel, als we oud zijn, anderen te weinig", las ik laatst. Opbouwende kritiek is goed, maar wat mij betreft mag de zuurigheid aan de kant, en steken we gezamenlijk de handen uit de mouwen. Oud en vooral ook jong.

Gert Smit
algemeen directeur